

Изпълнителният директор на ИАГ инж. Мирослав Маринов и председателят на СЛБ проф. д-р Иван Палигоров (от дясно наляво) пред Мемориала на лесовъда

Да почетем лесовъдите, посветили живота си на гората

По традиция в навечерието на Седмицата на гората, тази година на 2 април, бе отбелязан Денят на преклонение пред лесовъдите и горските служители, отдали живота си на гората.

Венци и цветя пред Мемориала на лесовъда в парковото пространство на Лесотехническия университет положиха изпълнителният директор на ИАГ инж. Мирослав Маринов, председателят на СЛБ проф. д-р Иван Палигоров, експерти от Изпълнителната агенция по горите, ръководството и преподаватели от Лесотехническия университет, членове на Съюза на лесовъдите в България.

В своето слово проф. Палигоров спомена имената на първостроителите на горското дело: „В горския летопис достойно място са заели първите радетели, допринесли за създаването на отделението „Надзор на лесовете“ към Министерството на финансите през 1879 година. С този акт се поставя началото на организираното горско дело у нас, а историята помни името на Петко Каравелов – министър на финансите, който внася докладите до Александър I – княз на България, за основаване на отделението и за назначаване на губернските лесничей. Помнят се имената на Генко Шойлеков, Михалаки Георгиев, Стефан Дончов, Стоян Брънчев, Христо Разсуканов, Константин Байкушев, Трифон Цачев, Петко Марков, Георги Петров, Димитър Христов, проф. Тодор Димитров, Димитър Киров, Йордан Митрев, Никола Василев, Петър Манджуков и на много други изявени дейци на

Минута мълчание в памет на предшествениците

лесовъдската наука, на горскостопанската практика, допринесли през годините за съхраняване и умножаване на зеленото богатство на България.

През февруари тази година се навършиха 109 г. от жестокото убийство на Васил Попов – лесовъдът, посветил се на борбата с незаконните посегателства върху българската гора. В списъка на мъчениците, загубили живота си, трябва да прибавим и това на убития от браконieri Симеон

Петаларов, на отровения хърченски държавен горски надзирател Христо Попски, на удавения козлоудийски общински горски стражар Петър Миков, на застреляния от „неизвестни лица“ горски стражар при Селско-Рашката държавна гора в Тревненско Христо Фингаров, който е главен свидетел по дело за незаконни сечи в особено големи размери.

Към списъка трябва да прибавим и тези, които са изпълнили своя отечествен дълг. Историята ни припомня имената на изявени за времето си лесовъди, загинали по време на войните през второто десетилетие на миналия век. Тогава нашата колегия е била малобройна и всяка загуба се е отразявала негативно на професионалното развитие, както и на стопанисването на горите у нас – отбеляза проф. Палигоров и допълни имената на достойни професионалисти съвременници, радетели на зелената емблема.

Паметта и делото им бяха почетени с минута мълчание. 🍀

Престижното отличие получава инж. Съби Димитров

Наградените с изпълнителния директор на ИАГ инж. Мирослав Маринов и председателя на СЛБ проф. д-р Иван Палигоров

В навечерието на Седмичата на гората Централното жури на Съюза на лесовъдите в България определи номинираните за 2020 година. Престижните отличия бяха връчени на 13 април в ДЛС „Тракия“ – с. Стряма, от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите инж. Мирослав Маринов и председателя на Съюза на лесовъдите в България проф. д-р Иван Палигоров.

Призът „Лесовъд на годината 2020“ получи инж. Съби Димитров – директор на Държавно горско стопанство – Златоград. **Негови подгласници** са инж. Здравка Дейкова – зам.-директор на Регионалната дирекция по горите – Варна, инж. Веска Стойнева – началник-отдел в Североизточното държавно

Инж. Мирослав Маринов, Илиан Неделчев и инж. Съби Димитров (от дясно наляво) се включиха в символичното залесяване

предприятие – Шумен, и инж. Петър Мирчев – директор на Държавно горско стопанство „Родопи“ – м. Беглика. **Призът „За цялостен лесовъдски принос“** бе присъден на инж. Илия Симеонов – експерт-контрольор в Южноцентралното държавно предприятие – Смолян. **Номинирани за наградата „За значителен принос за популяризиране и повишаване на имиджа на лесовъдската професия“** са д-р инж. Светозар Михайлов – автор на книга за лесовъдите в Благоевградския край, и Юлия Събчева – журналист в списание „Гора“.

Носителите на призовете получиха грамота от Министерството на земеделието, храните и горите, грамота и Плакет на Изпълнителната агенция по горите и Почетен знак със сертификат на Съюза на лесовъдите в България.

Традиционно изпълнителният директор на ИАГ инж. Миро-

слав Маринов връчи и **отличието „Служител по контрола върху дейностите по опазване на горските територии“ за 2020 година**. Негови носители са Живко Жеков – горски инспектор в РДГ – Пловдив (първо място), Стоян Николов – горски инспектор в РДГ – Бургас (второ място), Илиан Неделчев – горски инспектор в РДГ – Велико Търново (трето място). За изключителните си заслуги при изпълнение на служебните задължения през 2020 г. служителите бяха наградени с грамота на МЗХГ, грамота и Плакет на Изпълнителната агенция по горите.

Церемонията завърши със символично залесяване на територията на Държавно ловно стопанство „Тракия“.

Наградените горски инспектори Живко Жеков - първо място, Илиан Неделчев - трето място, инж. Стоян Николов - второ място (от ляво надясно)

Отличие „Служител по контрола върху дейностите по опазване на горските територии“ за 2020 година

ЖИВКО ЖЕКОВ е роден на 02.08.1972 г. в Хасково. Средно образование завършва в Техникума по горско стопанство „Хр. Ботев“ – Велинград, през 1991 г., а висше – в Аграрния университет – Пловдив. В момента е студент в магистърска програма на ЛТУ, специалност „Стопанисване на горите“. Над 20-годишен е стажът му в РДГ – Пловдив. Три пъти е номиниран за най-добър служител по контрола на Регионалната дирекция.

Инж. СТОЯН НИКОЛОВ е роден на 27.06.1989 г. в Бургас. Средно образование завършва в Професионална гимназия по дървообработване „Г. Кондолов – Бургас, специалност „Горско и ловно стопанство“, през 2009 г., след което завършва бакалавърска степен по горско стопанство в ЛТУ и в момента продължава с магистратура по стопанисване на горите. От 2013 г. работи в РДГ – Бургас, като горски инспектор, а от януари 2021 г. е мл. експерт в Регионалната дирекция.

ИЛИЯН НЕДЕЛЧЕВ е роден на 28.10.1963 г. в Севлиево. През 2005 г. завършва задочно Професионалната гимназия по аграрни технологии – Павликени, специалност „Горско и ловно стопанство“. Стажът му в горите започва през 2003 – 2005 г. като ловен стражар в ДДС „Росица“ – м. Лъгът. От 2007 г. работи в РДГ – Велико Търново, като горски стражар, горски инспектор, отговорник на екип. Два пъти е отличаван за своя професионализъм и отговорност при изпълнение на служебните задължения.

Подгласници на Лесовъд на годината

Инж. ЗДРАВКА ДЕЙКОВА е родена на 17.09.1959 г. във Варна. Висше образование завършва през 1989 г. във ВЛТИ, специалност „Горско стопанство“. Започва работа като касиер в ДЛС – Варна, през 1987 г., а след дипломирането си е лесничей по дърводобива до 1991 г. и след това началник на ГСУ – Приселци. През 1999 г. е назначена за зам.-директор на ДЛ – Варна. От 2002 г. е експерт по залесяване и борба с ерозията в РДГ – Варна. През 2013 – 2017 г. е зам.-директор на РДГ – Варна, с ресор стопанисване на горските територии, за кратко е гл. експерт по възобновяване и защита от ерозия на горските територии и от 2018 г. отново е зам.-директор на Регионалната дирекция.

Номинирана е за професионализма и резултатите в работата ѝ, които заедно с дългогодишния ѝ опит я правят водещ лесовъд в РДГ – Варна.

Инж. ВЕСКА СТОЙНЕВА е родена на 09.11.1960 г. в Търговище. Висше образование завършва през 1987 г. във ВЛТИ, специалност „Горско стопанство“. Същата година постъпва на работа в ГС – Търговище, първоначално като лесничей, а от 1993 г. е зам.-директор. От 2006 г. е експерт по стопанисване на горите и инвентаризация на горските територии в РДГ – Шумен. От 2011 г. заема длъжността началник на

отдел „Лесокултурни дейности и стопанисване на горски територии“ в Североизточното държавно предприятие.

Номинирана е за нейния висок принос в лесокултурните дейности, благодарение на който на територията на СИДП ще бъдат залесени над 2000 дка нови гори.

Инж. ПЕТЪР МИРЧЕВ е роден на 12.02.1972 г. в Батак. Средно образование завършва в Горския техникум в Батак през 1991 г., а висше – в ЛТУ, специалност „Горско стопанство“ през 2002 година. Започва работа през 1996 г. в ГС – Борово, като лесничей, а от 1999 г. е зам.-директор на Стопанството.

През 2006 г. е назначен за директор на ДГС – Батак, а от 2014 г. е директор на ДГС „Родопи“ – м. Беглика.

Номиниран е за неговия принос в стопанисването на горите на територията на ръководеното от него Държавно горско стопанство.

Награда „За значителен принос за популяризиране и повишаване на имиджа на лесовъдската професия“

Д-р инж. СВЕТОЗАР МИХАЙЛОВ е роден на 31.08.1950 г. в Благоевград. Висше образование завършва през 1976 г. във ВЛТИ, специалност „Горско стопанство“. През 2004 г. защитава докторска дисертация в Института за гората.

През 1976 г. започва работа в ГС – Симитли, като началник на ГТУ, а от 1982 г. е зам.-директор. През 1984 – 1988 г. е зам.-директор на ГС – Благоевград, а след прекъсване от 1991 г. е гл. инженер. От 1994 г. е на работа в РУГ – Благоевград, последователно като гл. специалист, експерт по стопанисване на горите, зам.-началник, а през 2003 – 2006 г. е началник. От 2006 г. е гл. експерт в ГСС – София. През 2012 г. е гл. асистент в Колежа по туризъм – Благоевград. От 2013 до пенсионирането си в края на 2014 г. е директор на ЮЗДП – Благоевград.

Има публикации в наши и международни издания. Автор на книгата „Благоевградско лесничейство – записани истории за гората и хората“.

ЮЛИЯ СЪБЧЕВА е родена на 24.06.1977 г. в София. Висше образование завършва в Софийския университет „Св. Климент Охридски“, специалност „Българска филология“ през 2002 г. и „Журналистика“ през 2008 година. Постъпва на работа в Редакцията на сп. „Гора“ през 2002 г. като литературен сътрудник, а впоследствие е преназначена като редактор.

За своя 19-годишен стаж в горския печат е автор на множество публикации в сп. „Гора“, сътрудник на в. „Българска гора“, редактор на специализирани книги и издания, сред които „80 години ДЛС „Витиня“, „Горите на Благоевградска област“, „Ловното стопанство на България“, „Дейци и учени от горското стопанство на България“, „85 г. Природен парк „Витоша“, „Любопитни факти за горите“.

Отговорността ни е да опазим гората и за нашите деца

Инж. СЪБИ ДИМИТРОВ е роден на 09.12.1958 г. в с. Кушла, община Златоград. През 1986 г. завършва ВЛТИ и започва работа в ГС – Златоград, последователно като лесничей, началник-участък, ст. лесничей. През 1999 – 2010 г. е директор на ДЛ/ДГС – Златоград. В продължение на две години е лесовъд на частна практика, след което през 2012 – 2014 г. е директор на ДГС – Смолян. От 2014 г. отново е директор на ДГС – Златоград. Под негово ръководство в Стопанството се из-

вършват огромни по площ и количество мероприятия по отглеждането на създадените иглолистни култури, техникo-укрепителни мероприятия и противоерозионни залесявания. Стопанството е едно от най-силно пострадалите в обхвата на ЮЦДП от снеговал и снеголом през 2015 година. Под ръководството на инж. Димитров се създава стройна организация по усвояване на пострадалата от бедствието и последвалите нападения от корояди дървесина.

„Работя в системата на горите от 35 години, като съм извървял пътя от помощник-лесничей до директор. Винаги сам осъзнавал отговорността, която имаме като лесовъди, за устойчивото стопанисване на горите и запазването им за нашите деца. Започвайки работа през далечната 1986 г., основната ни задача беше отглеждането и опазването на създадените стотици хиляди декари иглолистни култури. Всичко това е огромен и тежък труд. Независимо от трудностите и благодарение на всички лесовъди, работещи в ДГС – Златоград, резултатите не закъсняват – от малки и немощни фиданки избуява гора.

За съжаление стихията не пощади труда на поколенията лесовъди и през 2015 г. снежното бедствие ни изправи пред невиждан досега проблем. Бяха засегнати хиляди декари иглолистни култури. Затворени пътища, откъснати населени места, бедстващи хора. С бързи темпове започна усвояване на снеголомната и снеговалната маса. Наличието на огромни количества прясно увредена дървесина доведе до поява и бързо разпространение на корояди.

Тук е мястото да благодаря за подкрепата на ЮЦДП, РДГ – Смолян, и ЛЗС – Пловдив, за оказаното съдействие и подкрепа в усилията ни за усвояване на пострадалата дървесина и борбата с последвалите нападения от корояди, както и на колегите лесовъди за неуморния труд и себеподаност.

Равносметката – над 303 000 куб. м е добитата пострадала дървесина. В освободените площи прилагаме различен подход – от една страна, се разчита на естественото възобновяване, на други места се залесява предимно с черен бор и местни широколистни видове.

Благодаря за този висок приз „Лесовъд на годината“. Той е признание не само за мен, а и за всички лесовъди в ДГС – Златоград, дали своя принос за запазване зеленото богатство за бъдещите поколения.“

Да работим заедно за авторитета на българския лесовъд

Инж. ИЛИЯ СИМЕОНОВ е роден на 08.06.1964 г. в Рудозем. През 1989 г. завършва ВЛТИ и започва работа в „Агролеспроект“ ЕАД, филиал Пловдив, като проектант и ръководител-групи. Продължава като експерт в РДГ – Пловдив, авкряна 1999 г. е назначен за директор на ДЛ – Кричим. От 2000 г. е зам.-началник на РУГ – Пловдив. През септември 2001 г. е назначен за начал-

ник на Националното управление на горите, а от септември 2007 г. е зам.-председател на Държавната агенция за горите. От 2009 г. е директор на РДГ – София. Със създаването на държавните предприятия през 2011 г. е назначен като зам.-директор на ЮЦДП – Смолян. От 2013 г. е директор на ДЛС „Тракия“ и впоследствие – експерт-контрольор в Южноцентралното държавно предприятие. През целия си трудов път се стреми към усъвършенстване на различните сфери на горския сектор. Като ръководител на централното горско ведомство стабилизира горската система и постига много добри резултати.

„Своя избор за професионално развитие съм направил преди близо 40 г., когато през 1982 г. кандидатствах във ВЛТИ, специалност „Горско стопанство“. До днес не съжелявам, че съм избрал тази за мен благородна професия. Имал съм щастието да се срещна и работя с добри професионалисти, от които съм се учил и съм се изградил като специалист. Работил съм на много места, заемал съм различни позиции, но винаги в работата си съм се водил от една кауза – любовта към българската гора, към нашата природа, дълбокото уважение към хората, отдадени на тази кауза.

През годините на професионално развитие съм бил свидетел или участник в няколко реформи на горскостопанската ни система, които с всичките си плюсове и минуси доведоха до сегашната организация на нашето горско стопанство. Смятам, че реформата не е приключила. За достигането на европейско, добре развито горско стопанство предстои да се извървят още стъпки, необходимо е да се анализират и преодолееят недостатъците, които съществуват в момента и са добре известни на работещите в системата на горите. Трябва заедно да положим усилия за повишаване (възстановяване) на авторитета на българските лесовъди и уважението към нашата работа.

С благодарност и признателност към колегите, които са ме номинирали и подкрепили за този висок приз, благодаря и на комисията, която е оценила скромния ми принос към нашата професия.“

◀ Благоевград

По случай Седмицата на гората в землищата на селата Осеново и Гостун, Благоевградско, бяха залесени горскоплодни фиданки, осигурени от ДГС – Места. В залесяването се включиха директорът на Горското стопанство инж. Димитър Пидов, зам.-директорът инж. Милена Петрова и кметските заместници на двете села – Георги Чепилев и Илия Белев. Дните от тази празнична седмица традиционно са посветени на масови залесявания, в които се включват хиляди хора от цялата страна.

▼ Кюстендил

Служителите на Регионалната дирекция по горите – Кюстендил, участваха в залесяване по случай Седмицата на гората, което традиционно и тази година се проведе в близост до река Банщица в града. Въпреки дъждовното време бяха залесени 25 фиданки от липа и червен дъб. В инициативата се включиха представители на Община Кюстендил и Регионалния съвет на КНСБ в града.

◀ Кресна

През 2019 г. в землището на с. Ощава, на територията на ДГС – Кресна, бяха залесени около 2 дка с фиданки от черен бор. Служителите на РДГ – Благоевград, вече трета година продължават да се грижат за фиданките (културите), като ги отглеждат (окопават), почистват нежеланата растителност и попълват загубите. 🍎

МОЯТ РАЗКАЗ

Сали Чирпанска, 14 г., Белица

Ех, де да можех само за момент сега да бъда на едно вълшебно място! На онова място, където сме само аз и птиците, където се чува всяко едно трептене на природата – приспивният шум на водата, омайните песни на летящите птици, свиренето на вятъра... Как ми се иска за секунда да усетя чистия въздух и да мога само за миг да се отпусна на тревата и да се замечтая, гледайки към небето и чувайки собственото си дишане в тази красива тишина...

Кое ли е това неземно кътче? Не се ли сецате вече? Е, това е тя – гората. Много често, когато вече съм се уморила от натовареното ежедневие, динамичните дни и всички задължения, се сецам точно за този красив пейзаж. Просто ми доставя удоволствие дори и да не съм там, да си го представя. Хубаво е, наистина е хубаво да го усетя дори и за малко. Някак си ме успокоява, кара ме да си мисля само за хубави неща и да оставя проблемите настрана. Така ми действа гората, може би затова съм толкова привързана към нея и толкова често ми се иска да отида там. Или просто това е величествената сила на природата – цялата тази чистота, натуралност, красота... Колкото и нормално да е, на мен понякога ми изглежда нереално. Не е ли омагьосващо? Само като се вгледате в далечината от някоя висока поляна или планински връх, не е ли зашеметяваща тази неземна красота с всичките си форми и цветове? И цяла книга не би ми стигнала, за да опиша какво чувствам, докато съм в гората, като я гледам... Уникално е, някак си величествено и като че ли въображаемо.

В днешния свят всеки е много натоварен, напрегнат, все бърза за някъде и е заробен в работата си. Точно в тези моменти забравяме колко важно е да мислим за себе си. Смятам, че за един човек спокойствието е много важно. Всеки има нужда да разпусне и да си почине. Е, колкото и да мисля, няма да измисля по-хубаво място за тази цел от гората. Какво повече

ви трябва от това да стоите на красива и тиха поляна, обградени от природата! Страхотно е да можете да съберете мислите си, да уравновете емоциите си и да забравите за всичко за момент. Не мога да си го обясня, сигурно има някаква сила, която ме кара да се чувствам като нов човек само като усетя горската тишина... Няма нищо по-чисто от природата.

Има толкова много примери, с които мога да докажа, че в каквато и ситуация да се намираме, гората винаги остава непоклатима, зелена, красива и е начин за спасение.

Няма как да не вмъкна и темата за настъпилата пандемия от коронавирус в България. Целият свят е зависим от вируса, много хора се страхуват, появила се толкова негативни неща, свързани с него! И някак си, може би незабелязано, гората пак се отличава, тя не е зависима от този проблем и е място, на което можете да отидете и да сте в безопасност. Дори и в този случай гората е помощник.

Това е много хубаво, ако го осъзнаете, но определено е само един от множеството примери, в които гората преодолява всичко. Но не само в това положение гората винаги е била, е и ще бъде уникално място, където уж всичко е реално, но някак си ви отдалечава от реалността и проблемите и ви отнася в друг вълшебен свят, като в приказките – нереален, перфектен, уникален. Неслучайно има хиляди песни, картини, приказки и още много други произведения на изкуството, показващи, олицетворяващи, описващи и поставящи акцент върху природата и гората. Гората заедно с всичките си чудеса, вековните дървета и красивите зелени гледки. Гората като символ на величественост, чистота, любов и реалност.

Забелязала съм, че е модерно, когато описваме нещо, да се опитаме да го направим само с една дума. За мен в случая ще е действително трудно да опиша гората с една дума. Но може би бих избрала една, според мен подходяща дума – вдъхновение. Моето вдъхновение.

Това е моят разказ за гората. Както казах, не бих успяла да събера всичките си мисли за нея дори в книга. Тя е уникална сама по себе си и винаги ще продължава да съществува като нещо велико, винаги ще успява да бъде не само моето вдъхновение за много от нещата, които правя, но и на много други хора, ценители на гората и нейния свят. 🍎